

Daleko od Tebe, ipak sam Ti blizu;
Vidjeh i čuh dosta zvonkih šedrvana,
Al' nijesu kô biser svih Tvojih fontana,
Tvojih draži nigdje toliku na nizu...

Uprav, jer se s Tvoga ja nagledah Srđa
Nedogledne, budne pučine Ti plave,
Vali Tvoji često u snu mi se javi,
Te mi srca, duše ne hvata se rđa!

Tvoj Lovrijenac — eno — u bijeloj je pjeni,
Bok mu bije bučan bijesnih valâ mlat — — —
U srcu i uhu skladno zvonu meni:
Zelenci na udar kad spuštaju bat!...

Boninova — eno — Danača i Graca,
Sveti Jakov sniva, al' još, ipak, straži;
Tu pjesnika duša odmorišta traži,
U okrilje meko Dubravi se baca...

Sanjar mile vale promatra i broji — — —
Bobara i Mrkan morske šapću tajne,
Čempresi dok dršću, pôme i aloji,
Na nebu, u moru zvijezde trepte sjajne!...

Stoga, premda živim i pod nebom tmurnim,
U danima teškim, nestalnim i sivim,
Kroz cik provedrice, u mislima burnim,
Dubrovniče, ja Ti skrušeno se divim!

Ja u Tebi ostah, jošte vidim Lapad,
Petku Ti, i Daksu, i Lokrum Ti cvjetan;
Grimizna Ti sunca žarki gledam zapad,
I već mi je dosta, mogu biti sretan.

Oh, da mi je moći opet da Te gledam,
Da upijem u se sve Tvoje miline;
Olovno da breme duša moja skine,
Citav da se moru i nebu Ti predam!... *Jakov Carić*

Dubrovnik

Pogled iz

Sv. Jakova

Vue de

St. Jacques

Blick aus

St. Jakob